ರಾಜಾ ಮರಿ ಹೈ, ಪರಜಾ ಮರಿ ಹೈ,
ಮರಿ ಹೈ ಬೈದ್ ಔರ್ ರೋಗೀ ।
ಸಾಧೋ ಯೆ ಮುರ್ದೋಂ ಕಾ ಗಾವ್ ॥
ಚಂದಾ ಮರಿ ಹೈ, ಸೂರಜ ಮರಿ ಹೈ,
ಮರಿ ಹೈ ಧರಣೀ ಆಕಾಸಾ,
ಚೌದಹ ಭುವನ್ ಕೆ ಚೌಧರೀ ಮರಿ ಹೈ
ಇನ್ಹೋಂ ಕೀ ಕಾ ಆಸಾ ।
ಸಾಧೋ ಯೆ ಮುರ್ದೋಂ ಕಾ ಗಾವ್ ।

ನೌಹೂ ಮರಿ ಹೈ, ದಸಹೂ ಮರಿ ಹೈ,
ಮರಿ ಹೈ ಸಹಜ ಅಠ್ಠಾಸೀ,
ತೈಂತೀಸ ಕೋಟಿ ದೇವತಾ ಮರಿ ಹೈ,
ಬಡೀ ಕಾಲ ಕೀ ಬಾಜ಼ೀ ।
ಸಾಧೋ ಯೆ ಮುರ್ದೋಂ ಕಾ ಗಾವ್ ।

ನಾಮ ಅನಾಮ ಅನಂತ ರಹತ್ ಹೈ,
ದೂಜಾ ತತ್ವ ನ ಹೋಯೀ,
ಕಹೆ ಕಬೀರ ಸುನೋ ಭಾಯೀ ಸಾಧೋ,
ಭಟಕ್ ಮರೋ ಮತ್ ಕೋಯೀ ॥

(ಓ ಬಂಧು! ಇದೊಂದು ಶವಗಳ ಊರು.
ಸಂತರು ಇಲ್ಲಿ ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ದೇವದೂತರು ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ,
ಜೀವದಾಯಕ ಯೋಗಿಗಳೂ ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ ।
ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ ರಾಜರು, ಪ್ರಜೆಗಳು,
ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ ವೈದ್ಯರು ಹಾಗೂ ರೋಗಿಗಳು ।
ಓ ಬಂಧು! ಇದೊಂದು ಶವಗಳ ಊರು.

ಚಂದ್ರನು ಸತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಸೂರ್ಯನು ಸತ್ತಿದ್ದಾನೆ,
ಸತ್ತಿವೆ ಭೂಮಿ–ಆಕಾಶಗಳು ।
ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಜಗತ್ತುಗಳ ಒಡೆಯರು ।
ಇಂತಹವರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಆಸೆಯಿರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ।
ಓ ಬಂಧು! ಇದೊಂದು ಶವಗಳ ಊರು.

ಒಂಬತ್ತು ಸತ್ತಿವೆ, ಹತ್ತೂ ಸತ್ತಿವೆ,
ಸತ್ತಿವೆ ಎಂಭತ್ತೆಂಟು ಸಹಜವಾಗಿ ।
ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮೂವತ್ತು ಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳು ।
ಕಾಲನ ಆಟ ಬಹು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ ।